

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobců: **a) J. K., b) N. K.**, oba zastoupeni Mgr. Leonidem Kushnarenkem, advokátem se sídlem Politických vězňů 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, ve věci žaloby proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 9. 3. 2016, č. j. MV-189328-5/VS-2015, v řízení o návrhu Krajského soudu v Praze na určení místní příslušnosti,

t a k t o :

K řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 9. 3. 2016, č. j. MV-189328-5/VS-2015, **je** místně **příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou dne 15. 5. 2016 u Městského soudu v Praze se žalobci domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra vnitra, jímž byl zamítnut rozklad žalobců proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 9. 2015, č. j. VS-4948/835.3/2-2014, kterým nebylo podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky.

[2] Městský soud v Praze usnesením ze dne 24. 5. 2016, č. j. 5A 83/2016 - 22, postoupil věc k vyřízení Krajskému soudu v Praze s odůvodněním, že podle § 172 odst. 6 věty první zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), je *ke řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí a o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území*. V daném případě jsou žalobci hlášeni k pobytu na adrese T. n. 1731, R. u P. Žalobci tedy byli v den podání žaloby hlášeni k pobytu v obvodu Krajského soudu v Praze. Městský soud pak v souladu se shora citovaným ustanovením zákona o pobytu cizinců uzavřel, že k řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí bude dána místní příslušnost Krajského soudu v Praze.

[3] Krajský soud v Praze s postoupením věci vyjádřil svůj nesouhlas přípisem ze dne 24. 10. 2016, č. j. 48 A 60/2016 - 32. Věc proto předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti. Podle Krajského soudu v Praze je k řízení příslušný Městský soud v Praze, a to ve smyslu § 7 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Rozhodnutí o žádosti o udělení státního občanství České republiky

totiž není vydáváno v řízení podle zákona o pobytu cizinců, a tudíž se na něj nemůže vztahovat právní úprava obsažená v § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců.

[4] Nesouhlas Krajského soudu v Praze s postoupením věci byl Nejvyšším správním soudem shledán důvodným.

[5] Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. platí, že *není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.*

[6] V kontextu dané věci je třeba předně uvést, že určení místní příslušnosti je v soudním řádu správním upraveno v § 7 odst. 2, podle něhož, *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.* Odchylná pravidla pro určování místní příslušnosti jsou pak obsažena mj. ve shora citovaném § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců.

[7] Městský soud v Praze se v usnesení o postoupení věci Krajskému soudu v Praze dovolával aplikace právě § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců tedy předpokládal, že se uplatní kritéria (zvláštní) místní příslušnosti stanovená tímto předpisem. Krajský soud se naopak domnívá, že je namístě určit místní příslušnost v souladu s právní úpravou obsaženou v § 7 odst. 2 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud v této souvislosti uvádí, že zmiňované ustanovení zákona o pobytu cizinců upravující zvláštní místní příslušnost bylo do zákona o pobytu cizinců včleněno zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další předpisy. Z důvodové zprávy k této novele pak vyplývá, že *„[c]ílem navržené změny je změnit místní příslušnost v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí vydávanému podle zákona o pobytu cizinců. Tato změna se dotkne zejména věci pobytu cizinců či řízení o žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění nebo rozhodnutí o povinnosti opustit území Policie ČR. Pod pojem „věci pobytu cizinců“ je třeba zařadit rozhodování Ministerstva vnitra v agendách dlouhodobých a trvalých pobytů, (včetně pobytů občanů EU a jejich rodinných příslušníků), jejichž rozhodování spadá do jeho věcné působnosti. Změna se nedotýká problematiky víz, kde je soudní přezkoumání umožněno jen v určitých případech. Navrhovaná změna místní příslušnosti by měla eliminovat zatížení Městského soudu v Praze. Návrh rovněž počítá s případy, které se budou řídit obecnou místní příslušností stanovenou soudním řádem správním.“* Důvodem pro zavedení této zvláštní místní příslušnosti tak podle citované důvodové zprávy byla především snaha o rovnoměrné rozložení nápadu žalob u jednotlivých krajských soudů, avšak nelze v žádném případě přehlížet skutečnost, že tato změna místní příslušnosti se týká pouze řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí vydávanému podle zákona o pobytu cizinců. Ze samotné díkce § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců pak nelze usuzovat, že by se zde obsažená zvláštní úprava místní příslušnosti měla uplatnit i pro řízení o žalobách podaných proti správním rozhodnutím vydaným podle jiných právních předpisů.

[9] Nejvyšší správní soud pak na tomto základě konstatuje, že rozhodnutí o žádosti o udělení státního občanství České republiky, jakož i případné rozhodnutí rozkladové, nejsou vydávána v rámci řízení vedeného podle zákona o pobytu cizinců, a tudíž se na ně nemůže vztahovat právní úprava obsažená v § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců. Jelikož zákon o státním občanství zvláštní ustanovení o místní příslušnosti soudů neobsahoval, bylo třeba užít obecné právní úpravy § 7 odst. 2 s. ř. s., tj. že k řízení je místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv

pokračování

toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Nejvyšší správní soud tak v dané věci shledal zákonným názor Krajského soudu v Praze, přičemž bylo možné považovat za příléhavé i jeho tvrzení, že „[s]kutečnost, že v daném případě nelze vycházet z toho, že správní orgán vykonával svou působnost ve Středočeském kraji, a aplikovat větu druhou § 7 odst. 2 s. ř. s., pak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2016, č. j. Nad 272/2015 – 58.“

[10] Proto lze uzavřít, že k řízení o žalobě proti rozhodnutí o žádosti o udělení státního občanství České republiky, resp. proti rozkladovému rozhodnutí v této věci, je místně příslušným soudem Městský soud v Praze, neboť sídlo Ministerstva vnitra se nachází v Praze (konkrétně Praha 7), tj. v obvodu Městského soudu v Praze (viz bod 1 Přílohy 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů).

[11] Ze všech popsaných důvodů Nejvyšší správní soud shledal důvodným nesouhlas Krajského soudu v Praze s postoupením věci Městským soudem v Praze, a proto rozhodl ve smyslu § 7 odst. 5 s. ř. s. tak, že k řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 9. 3. 2016, č. j. MV-189328-5/VS-2015, je místně příslušný Městský soud v Praze. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu